

τομ. 44.
Έτους Δ.

Τιμή τῆς Συνδρομῆς
Ἑτησία, Τάλαρα Δίστηλα 6
Ἑξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἑφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 8 ΙΟΥΝΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀκολουθία τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας. (Id. ἄρ. 43).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Περὶ τῆς ἐκκλήσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων.

108. Δύνανται νὰ ἐκκαλέσῃ, α. ὁ ἐναγόμενος· β. τὸ πολιτικὸν μέρος, διὰ τὰς ζημίας του· γ. ὁ ἐξεταστικὸς δικαστής, ἢ ὁ δημοσίος συνήγορος τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου, διὰ τὴν δημοσίαν ἀγωγὴν.

109. Ὁ καταδικασθεὶς ἔχει πέντε ἡμέρας ὕστερον ἀπὸ ἐκείνην, καὶ ἢ ἀνεγνωσθῇ ἡ ἀπόφασις, διὰ νὰ γνωστοποιηθῇ ἐγγράφως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου, ὅτι ἐκκαλεῖται τὴν ἀπόφασιν.

110. Ὁ ἐνάγων διὰ τὰς ἀποζημιώσεις του ἔχει τὴν ἰδίαν προθεσμίαν, ἀλλὰ δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν, εἰμὴ καθόσον ἐνάγεται εἰς τὴν Πολιτικὴν Ἀγωγὴν.

111. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστὴς δύναται, ὡς ἐκπληρῶν τὰ ἔργα τοῦ δημοσίου συνηγόρου, νὰ κάμῃ ἐγγράφως αἰτιολογημένην ἐκκλήσιν τῆς ἀποφάσεως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

112. Ἡ δημοσία συνηγορία δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ εἴκοσι ἡμέρας ἀπὸ τὴν γνωστοποιηθῇ ἡ ἀπόφασις, ἥτις πέμπεται πρὸς αὐτὴν παρὰ τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ ἀμέσως καθὼς ἀναγνωσθῇ παρὰ τοῦ ἀποφασίσαντος Δικαστηρίου.

113. Ἡ ἀναφορὰ τῆς ἐκκλήσεως δίδεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀποφασίσαντος Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον τὴν γνωστοποιεῖ ἀμέσως πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον.

114. Ἀν γένῃ ἐκκλήσις ἐγκληματικῆς ἀποφάσεως, τέσσαρα μέλη τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πρώτου Προέδρου, καὶ δύο πᾶρεδροι, κρίνουν τὴν ὑπόθεσιν ἀνεκκλήτως.

115. Τὸ Ἀνεκκλήτον Κριτήριον, κατὰ ζήτησιν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν μερῶν, γινομένην εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς διαδικασίας, δύναται ν' ἀκούσῃ τοὺς ἰδίους μάρτυρας τοὺς προεξετασθέντας παρὰ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.

116. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις περὶ τῆς δημοσιότητος καὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας, περὶ τοῦ τύπου καὶ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀποφάσεων, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου ἀποφάσεις διὰ τὰς ἐγκαλούμενας ὑποθέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ.

Περὶ Φυγοδικίων.

117. Ἐν μετὰ ἐν ἐντάλμα ἐμφανίσεως, ἢ κατασχέσεως, ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἐμφανισθῇ, ἢ δὲν κατασχεθῇ, εἴκοσι ἡμέρας ἐπὶ τὴν γνωστοποίησιν τοῦ ἐντάλματος, γενομένην εἰς τὴν ἐκκλήσιν του, ἢ ἂν, ἀπὸ ἐμφανισθῇ ἢ κατασχεθῇ, δοκιμασθῇ, ὁ Δικαστὴριον, κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τὸν ἐξεταστικὸν δικαστὴν, ἐκδίδει ἕτερον ἐντάλμα φέρον, ὅτι ὁ ἐγκαλούμενος, οὐδεὶς νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς νέας προθεσμίας ἐπὶ τριῶν ἡμερῶν, εἰ δὲ μὴ, ὅτι θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνταλματικὴν δικαιοσύνην του, κατ' ὅτι ὁ καθέστις ὁφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ πού εὐρίσκεται ὁ φυγοδικός.

118. Τὸ ἐντάλμα τοῦτο δίδεται γινεῖται μνηστὴ τοῦ ἐγκαλούμενου καὶ τοῦ πρώτου ἐντάλματος.

119. Τὸ ἐντάλμα τοῦτο δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος καὶ ἐν ἐφημερίδι, καὶ κηρύττεται διὰ τοῦ κήρυκος ἐν ἀνεκκλήτῳ κολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, ἄλλης τῆς θύρας τῆς ἐκκλήσεως, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς κατῆρας τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ ἄλλο στέλλεται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς αὐτοῦ.

120. Αἱ εἰς τὸ 117 ἄρθρον διαλαμβανόμεναι προθεσμίαι, ἀντὶ ἀπόστασις, αὐξάνονται ἀκόμη, κατὰ τὸν εἰς τὸ 3 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας Πίνακα.

121. Δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἐντάλματος τοῦ ἀρχίζει ἡ κατὰ φυγοδικίας κρίσις.

122. Δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ φυγοδικίου οὐδέπιτροπος, οὔτε συνήγορος.

123. Ἀν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπάτειαν, ἢ ἂν εἶναι εἰς αὐτὸν ἀδύνατον νὰ ἐμφανισθῇ, εἰ σιυνεῖς ἢ οἱ φίλοι του δύνανται νὰ προβάλῳσιν εἰς τὸ Δικαστήριον τὰς αἰτίας τῆς ἀπουσίας, καὶ νὰ τὰς δικηλογήσῃ.

124. Ἀν τὸ Δικαστήριον εὕρῃ τὰς αἰτίας νομίμους, ἀναβάλλει τὴν κρίσιν τοῦ ἐγκαλουμένου μέχρι μιᾶς προθεσμίας ἀνίγου μετὰ τὴν φύσιν τῶν προβαλλομένων αἰτιῶν, καὶ μετὰ τὸ ἐκτελεσθῆναι τῶν τόπων.

125. Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, τὸ Δικαστήριον, ἀφ' ἀναγνώσῃ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, τὴν πρὶν τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ τελευταίου ἐντάλματος, καὶ ταχέως, αἱ ὁποῖαι ἐγέναν διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὴν δημοσίαν του, κρίνει καὶ ἀποφασίζει τὴν κατηγορίαν, καὶ τὴν πρᾶξιν ζήτησιν, ἂν εἶναι.

24

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

κινε, τοὺς πέμπων εἰς τὰ φρούρια τῶν, ἀλλὰ κατηγοροῦ-
ται, διότι ἐπολέμησαν τοὺς ἐχθροὺς τῶν συλλαμβάνουν ἀπὸ
τὴν Σιτίαν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας ψυχὰς Τούρκους, τοὺς
πέμπουν πάλιν εἰς τὸ φρούριον τοῦ Ἡρακλείου· ἀλλ' οἱ Ἕλ-
ληνες κηρύττονται ἀπὸ χριστιανούς ἄτακτοι καὶ σκλη-
ροί, διότι ἐνέκησαν καὶ νικαὺν τοὺς ἐχθροὺς τῶν. Ἀλλ'
ἔως ποτε ἡ δυστυχία αὕτη τῶν χριστιανῶν Κρητῶν; οὗτοι
πρὶν τῆς ἐπαναστάσεως ὑπέφεραν, ὅσα ἄλλοι χριστιανοὶ εἰς
κάνεν μέρος τοῦ κόσμου δὲν ὑπέφεραν, ἀλλ' ἡ διπλωματία
τότε δὲν ἔδειξε καμμίαν συμπάθειαν εἰς αὐτοὺς. Μετὰ
τὴν ἐπαναστάσιν τῶν ἐφάνησαν ἴσως ἀπὸ τὰ πρωτότυπα
τῆς ἱστορίας καὶ διὰ τὴν ἀνδρίαν τῶν, καὶ διὰ τὰς ταλαι-
πωρίας τῶν, καὶ ἄλλα μυρία δεινὰ, τὰ ὅποια ὑπέφερον, καὶ
ὑποφέρουν, ἀλλ' οὔτε ἀνάμνησις γίνεται ποτε περὶ αὐτῶν·
πάντοτε ἐγκαταλελειμμένοι ἀπὸ ὅλην γενικῶς τὴν χριστι-
ανοσύνην οἱ Κρητές, πάντοτε ἐλεεινὰ θύματα, καὶ τὴν σή-
μερον καμμία χριστιανικὴ Δύναμις δὲν στρέφει τὴν προ-
σοχὴν τῆς εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀναξίως πάσχοντας χριστιανούς.
Ἡ σημερινὴ ὅμως φιλάνθρωπος πολιτικὴ δὲν θέλει βεβαία
ὑποφέρει, ὥστε νὰ θυσιάσῃ ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν τριά-
κοντα χιλιάδας χριστιανικαὶ ψυχαὶ σωζόμεναι ἀκόμη εἰς
Κρήτην, διὰ χάριν μόλις περὶ πεντὰς χιλιάδων ψυ-
χῶν Τούρκων ἐκεῖ σωζομένων. Ἡ ἀκλόνητος λοιπὸν στα-
θερότης τῶν Ἑλλήνων Κρητῶν, ἡ μεγάλη ἐπιείκεια τῶν Σ.
Συμμάχων Χριστιανῶν Βασιλέων, ἡ φιλάνθρωπία τῶν ἐθνῶν,
τὰ ὅποια οἱ Σεβαστοὶ οὗτοι τρεῖς Μονάρχαι εὐτυχῶς ἐκ-
σινεῦν, θέλουν τοὺς κάμει νὰ μάθουν βεβαία ἐντὸς ἡμε-
ρῶν τὴν κατάστασιν τῶν χριστιανῶν τῆς Κρήτης, καὶ νὰ εἶναι
ἀμφιβολία, ὅτι θέλουν δώσει καὶ εἰς αὐτοὺς τὴν ἐκείνην
ἐδωκαν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς συναγωνιστάς τινες καὶ τινὲς
ἀδελφούς τῶν ἀντίληψιν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς
τῆς Γαλλίας τῆς 6 Μαΐου Ν. ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Πολέμου
ὁμιλῶν περὶ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Γαλλικῆς ἐκστρατείας
εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ ταῦτα:

« Σὰς εἶπαν ὅτι τὰ εἰς Πελοπόννησον σταλέντα στρα-
τεύματα δὲν ἦσαν ἄρκετὰ τὸν ἀριθμὸν. Δὲν ἐπρόκειτο νὰ
πάμωμεν ἐκεῖ κατακλήσεις, ἐπρόκειτο νὰ ἐλευθερώσωμεν ἕνα
τόπον ἀπὸ τῆς δουλείας τῶν Τούρκων, νὰ διώξωμεν τὸν
Ἰβραήμην. Ἡ ἐκστρατεία μας κατωρθώθη εὐτυχέστατα·
κατέχομεν φρούρια· τὰ πάντα δὲ μᾶς καταπειθεύουσιν ὅτι αἱ
μέλλουσαι νὰ ἐξακολουθήσουν διαπραγματεύσεις θέλουν ἐλευ-
θερώσει τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς δυναστείας τῶν Τούρκων,
καὶ θέλουν τὴν κατατάξει μεταξὺ τῶν ἐθνῶν. »

Κύριε Συντάκτα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ὁ Κύριος Ἀνδρούτσος Σπανός, κάτοικος εἰς ἕν χωρίον
τῆς ἐπαρχίας τῶν Καλαβρύτων ὀνομαζόμενον Ῥάχιδαν, με-
προσκαλεῖ δι' ἐπιστολῆς του νὰ ὑπάγω νὰ σχολαστήσω
εἰς τὸ νεοσύστατον ἐκεῖ σχολεῖον, τὸ ὅποιον γίνεται διὰ τῶν
ἀδρῶν ἀφιερωμάτων αὐτοῦ τοῦ γενναίου καὶ φιλοκάλου

πύλινου. Νομίζω συμφέρον νὰ γνωρίσῃ τὸ κοινὸν τὸν ζή-
λον αὐτοῦ, διὰ νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλλοι πολῖται τὸ θεάρε-
στον αὐτὸ ἔργον, δι' οὗ ἐλπίζεται ἡ ἀληθὴς ἀναγέννησις τοῦ
ἔθνους. Παρακαλῶ λοιπὸν νὰ καταχωρίσετε εἰς τὴν ἔφη-
μερίδα σας τὴν ἰδίαν του πρὸς ἐμὲ ἐπιστολὴν τὴν κοίαν
σὰς διευθύνω.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 24 Μαΐου 1829.

Νικηφόρος Παμπούκης.

Πρὸς τὸν Κύριον Νικηφόρον Παμπούκην.

Εἰς τὰς 18 τοῦ παρόντος Μαρτίου ἔλαβον ἀπὸκρισίν
σας εἰς τὴν προλαβοῦσαν περὶ τῆς ἐνταῦθα σχολῆς πρὸς
ὑμᾶς προσκλητικὴν μου, καὶ πληροφορηθεὶς περὶ τῆς ἐφε-
τῆς μοι ὑγείας σας ἐπληρώθην χαρᾶς ἀπείρου. Εἶδον δὲ καὶ
τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα.

Ἐγὼ ὅμως ζητῶ τὴν ἱερολογιότητά σας ὡς πατριώτην
μὲ ζήλον, νὰ φωτισθῶν οἱ νέοι ὅλοι τῆς πατρίδος μας, καὶ
ἀπὸ σήμερον ἐγὼ γίνομαι ἡ αἰτία εἰς τὰ ἀφιερώματα, ἡ
δὲ ἱερολογιότης σας νὰ εἶσαι ἡ αἰτία τοῦ φωτισμοῦ τῆς
πατρίδος μας. Μοῦ γράφεις νὰ σοῦ φανερώσω καὶ τὰ περὶ
σχολῆς. Ἰδοὺ ὅπου σοῦ σημειῶνω τὰ πρὸς ὧραν ἀφιερώ-
ματά μου πρὸς ἡσυχίαν σου· σταφίδα στρέμματα δώδεκα
κάρπων, ἐν ἐλαιοτριβίῳ εἰς τὴν Μισαλκουδίαν, ἑκατὸν
ρίζα, ἐλαίας, ἕνα χωράφι κοντὰ εἰς τὴν σταφίδα, τρία
στρέμματα, νὰ τὸ βάλωμεν σταφίδα, ἡ ἀμπέλι.

Ἀκόμη μετὰ τὸν ἐρχομὸν σας ὁλοένα θέλω καταγίνομαι
ἐν τῇ ἐκείνῃ αὐτοῦ τοῦ καλοῦ ἔργου. Ὅλα τὰ ἀφιερώματα
τὰ ἐγὼ ἐπικυρωμένα ἀπὸ τὸν δεσπότην καὶ ἀπὸ τὴν δημο-
κρατίαν Βοστίτης καὶ Καλαβρύτων. Τὸ σχολεῖον γίνε-
ται εἰς ἕνα μέρος ἐπὶ πεδῶν ἀπολιτικῆς πλησίον μίαν ἐκ-
κλησίαν τῶν Προφῆτων καὶ ἕνα ὑποὶ τὴν παλαιὰν σκιάν ἐνός
μεγάλου δένδρου, εἰς τὰ πλάγια τοῦ ὁποίου εἶναι ἕνα κεφα-
λεῖον μετὰ καθαρῶτατον ἱερὸν καὶ μετ' εὐκρατον ἄερα,
ὅπου ἐκεῖ καὶ τόπον ποτιστικὸν ὑπὲρ τὰ δύο στρέμματα,
διὰ νὰ γένη ἐν ὠραίων περιβόλῳ, τὰ ὅποια καὶ ἐτοιμάζονται.

Ὅλα αὐτὰ προετοιμάζονται διὰ τὴν ἱερολογιότητά σας,
νὰ φωτισθῶν οἱ νέοι τῆς πατρίδος μας· ἐλπίζω δὲ καὶ νὰ
τὰ αὐξήσωμεν, ἀκόμη, ὅσον εἰκονομήσῃ ἡ Δεῖα πρόνοια.
Ἀκόμη κατὰ τὸ παρὸν σὰς προσφέρεται καὶ μισθὸς αἰτή-
σιος τάλλαρα δίστηλα τριακόσια κατὰ τὸ ἀποσταλὲν σοι
συμφωνητικόν, τὰ μὲν διακόσια ἀπὸ τὸ μέρος μου καὶ ἡ
φάγνα τοῦ σχολεῖου, τὰ δὲ ἑκατὸν θέλω ἐξοικονομήσει ἀπὸ
τοὺς εὐκαταστάτους συνδρομητάς τοῦ Τμήματος.

Δεχθῆτε αὐτὸν τὸν μισθὸν καὶ ὑπακούσατε εἰς τὴν
πρόσκλησίν μου, διὰ νὰ μεταδώσετε τὰ φῶτα εἰς τὴν πα-
τρίδα σας.

Τῇ 20 Μαρτίου 1829, ἀπὸ χωρίου Ῥάχιδαν τῶν εἰς
Καλαβρυτὰ Χασίων.

Ἀνδρούτσος Σπανός.

— Δὲν δυνάμεθα νὰ περάσωμεν μετ' σιωπῆς τὴν ἀξιώταινο-
πραξίαν τοῦ ἀνδρὸς τούτου, εὐχόμενοι νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλ-
λοι πολῖται τὸ καλὸν τοῦτο παράδειγμα τῆς πρὸς τὸν
πλησίον ἀγάπης.

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ.